

1868 թ. Ի. Կ.

«Հայկական Աշխարհ» օրագիրը 1868 թ. Լին իւր չորրորդ տարին պիտի սկսէ. «Հայկական Աշխարհը» հրատարակվելու է նոյն նպատակով, նոյն ուղղութեամբ, նոյն ազնիւ և իմաստուն հայկական երիտասարդների աշխատակցութեամբ, որոնցից խելացի ընթերցողներ օգուտ են քաղել, սիրել են և, կյուսանք — կպարծենան.

Մեր ցանկութիւններ և մտքեր վերջին ժամանակում միանգամ դոնէ փոքր ի շատէ ազատաբար պարզեցինք.

Որտեղ արժանաւոր յօդված մի գտանք, թարգմանեցինք. թոյլ տվածը հրատարակեցինք. Ամէն հասարակական ցաւին ցաւակից եղանք, ամէն հասարակական կեանքի նշանին անգամ ուրախակից և գովաբան եղանք, յուսալով — գուցէ նորանով կմկվի առողջ հասարակական կեանքը. Մեր գործերի մասին խօսեցինք, որքան ներսի ի ներս մեզ. Ամէն ներսի միջոցներով երկար ժամանակ աշխատեցինք Թիւրքիաի հայկական օրագիրները ձեռք բերելու և հասանք նպատակիս — օրագիրս թիւրքիաբնակ Հայերի մասին Թիւրքիաի օրագիրների քաղվածներով և տեղեկութիւններով հարստացրինք. Արգելաւիթ նորաձեւութիւններ թողինք և օրագիրս ամսէամիս հրատարակել սկսեցինք.

Այս բոլոր կյիշներ ոչ պարծենալու, այլ հաստատելու նպատակով, թէ մենք միշտ աշխատեցինք մեր գործունէութիւնը օգտաւէտ անելու, մեր պարտքերը ճիշդ կատարելով. Ահրջապէս մեր գործունէութեան սուսուկ մեծ ճշմարտութիւն և արժանաւորութիւն այն կհամարենք, որ . . . սկսեցին մեզ հայհոյել, թշնամիներ բազմանալով բազմացան, և օրագիրը անկեղծ յարգողներ և ընթերցողներ գտաւ.

Մենք կցանկանք, որ եկող 1868 թ. Լին կարողանանք օրագիրս փոքր ինչ մեծացնել. Աթէ ստորագրողների թիւը կթոյլատրէ, երբեմնապէս կիսաթերթեր ևս կհրատարակենք.

Իւրաքանչիւրին թոյլ տալով իւր ոճով գրելու, օրագիրս Խմբագրութիւնը պատասխանատուութիւնը դրօշներին կթողնէ,

և ինքն պատասխանատու կհամարվի միայն այն դրօզների ու ճին, որոնք խնդրած են խմբագրողից կանոնադրելու նոցա ոճը, այն է Ս. Լյութիէնի, Լշիսան Բագրատունու և պ. Հայասէրի ոճին.

Տարին 3 նշանաւոր նամակներ ուղարկօղը, ինչպէս առաջ օրագիրս նվիրաբար կատանա.

Յօդված կամ նամակ ուղարկօղներից կինդրվի պարզ և որոշ գրելու, եթէ ոչ, գրվածը կարօղ է անտիպ մնալ.

Յանկացօղների համար սեփական յօդվածը առանձին տեսարակով ևս կտպվի, ինչպէս առաջ.

Թրֆլիում „ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՇԽԵՐ“ օրագրին կարելի է ստորագրվիլ Ե. Լշիսանի և Ս. Ելադաթեանի գրավաճառանոցներում.

Օտարաքաղաքացիները թող բարեհաճ են դառնալ ուղղակի դէպի խմբագրօղը այս հասցէով: Степану Степане. Въ Тифлиси. Въ Редакцію армянскаго журнала „Армянскій Миръ“.

Հայկական Եշխարհի գինը հինգ (5) մանէթ է.

Մեր ստորագրօղներից և գործակալներից կինդրենք իւրանց ցանկութիւնը խմբագրութեանս շուտ յայտնելու. Վերջին ժամանակը եկօղ յունվարի 1 կնշանակվի. Եյնուհետև ստորագրօղներն կարօղ են առանց առաջին խօսի մնալ, ինչպէս և այս տարի եղաւ, որովհետև աւելորդ ծախսից ազատվելու նպատակով օրագիրս այնքան հաստոր կտպվի, որքան ստորագրօղներ կան.

Շարունակելով մեր գործը, մոռանալու չենք երբէք, որ մենք պիտի կատարենք մեր պարտականութիւնը, մնացածը ունայնութիւն է. Աւտի անդադար, առանց շտապելու, մենք մեր պնացքը ուղղելու ենք միշտ դէպի առաջ.

Սորա հետ կաղօթենք միշտ Յիսուսին, որ փրկէ մեզ ազէտներից և յիմարներից. Չարերի մասին մեր գործը մենք գիտենք.

Նոյեմ. 28.

1867.

Խմբագրօղ— Հրատարակօղ

Ստեփանոս Ստեփանէ.

Дозволено цензурою. Тифлиси. 28 ноября. 1867 г.

Միլիթրեանի և ընկ. տպարան: